

Sygn. akt VII U 646/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: Urszula Kalinowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 października 2016 r. w Warszawie

sprawy M. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o wysokość podstawy wymiaru składek

na skutek odwołania M. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 13 lutego 2015 r. znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe M. Z. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej z płatnikiem składek (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wynosi od dnia 15 lipca 2014 roku kwotę 5.645,41 zł (pięć tysięcy sześćset czterdzieści pięć złotych 41/100);
2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

M. Z. w dniu 27 marca 2015r. wniosła do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 13 lutego 2015r., znak: (...), stwierdzającej, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej z płatnikiem składek (...) sp. z o.o. w W. od 15 lipca 2014r. wynosi kwotę przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w przeliczeniu na okres miesiąca.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że stanowisko organu rentowego zaprezentowane w skarżonej decyzji jest sprzeczne z prawem oraz niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. Podkreśliła, że spełniła wszelkie warunki określone w art. 22 § 1 kodeksu pracy wskazujące na faktyczne świadczenie pracy, jednocześnie zwracając uwagę na fakt, iż przepisy kodeksu pracy nie określają górnej granicy wynagrodzenia za pracę, jakie może otrzymać

pracownik. To oznacza, że ustalenia między stronami stosunku pracy są dowolnie kształtowane i należą do ich autonomicznej decyzji.

Ponadto ubezpieczona podniosła, że organ rentowy bezpodstawnie podważył ustaloną z płatnikiem składkę wysokość wynagrodzenia, które było adekwatne do wykonywanych obowiązków. Bezzasadne było nadto ustalenie w zaskarżonej decyzji podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne ubezpieczonyj stanowiącej kwotę przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej, tj. 3.781,14 zł brutto, mimo że już w umowie z dnia 24 kwietnia 2006r. ubezpieczona w związku z zatrudnieniem w (...) S. A. w W. otrzymywała wynagrodzenie znacznie wyższe, tj. 4 850,00 zł. Co więcej, również pracownicy, których pracę ubezpieczona ocenia i koordynuje, pobierają wynagrodzenia za pracę wyższe niż przyjęte przez organ rentowy przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej. Wobec powyższego M. Z. wniosła o zmianę decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych poprzez uznanie, iż podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne jest wynagrodzenie za pracę, jakie faktycznie otrzymywała jako pracownik płatnika składek za okres od 15 lipca 2014r. do 5 listopada 2014r. (odwołanie z dnia 15 marca 2015r., k. 2-11 a.s.)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniosł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że wynagrodzenie M. Z. zostało ustalone z naruszeniem zasad współzycia społecznego, polegającym na świadomym osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu. Ponadto podniesione zostało, że płatnika składek nie było stać na zatrudnienie pracownika z tak wysokim wynagrodzeniem z uwagi na zaległości z tytułu nieopłaconych składek. Na dzień 16 kwietnia 2015r. (...) sp. z o.o. w W. posiadała zaległości z tytułu nieopłaconych składek na:

- Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres od stycznia 2015r. do marca 2015r. wraz z kosztami egzekucyjnymi oraz kosztami upomnienia w wysokości 7.671,51 zł;
- ubezpieczenie zdrowotne za okres od lipca 2014r. do sierpnia 2014r. oraz od stycznia 2015r. do marca 2015r. wraz z kosztami egzekucyjnymi oraz kosztami upomnienia w wysokości 4.310,36 zł;
- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za sierpień 2014r. oraz za okres od stycznia 2015r. do marca 2015r. wraz z kosztami egzekucyjnymi oraz kosztami upomnienia w wysokości 1.114,73 zł.

Dodatkowo organ rentowy zwrócił uwagę, że M. Z. posiada 30 % udziałów w (...) Sp. z o.o. i jednocześnie pełni funkcję prokurenta. K. Z. natomiast jest zatrudniony w w/w spółce na podstawie umowy o pracę na stanowisku dyrektora zarządzającego z wykazanymi znacznie niższymi podstawami wymiaru składek i jednocześnie pełni funkcję członka zarządu, posiadając w spółce 70% udziałów. W/w jest mężem ubezpieczonyj, z którym ubezpieczona współpracowała przy prowadzeniu działalności gospodarczej, gdzie była za nią wykazana najniższa podstawa wymiaru składek (odpowiedź na odwołanie z dnia 23 kwietnia 2015r., k. 92 – 93 a.s.).

(...) sp. z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przyłączył się do stanowiska M. Z. (protokół rozprawy z dnia 14 września 2015r., k. 162 a.s., e-protokół, k. 164 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. Z., urodzona w dniu (...), odbyła studia w Wyższej Szkole (...) w W. na Wydziale Informatyki w zakresie informatyka w telekomunikacji i w dniu 9 marca 2005r. uzyskała tytuł inżyniera (dyplom, k. 13 a.s.).

W okresie studiów ubezpieczona pracowała w (...) w (...), gdzie uczyła się zarządzania zespołem (zeznania M. Z., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175 a.s., e-protokół, k. 176 a.s.). W dniu 24 kwietnia 2006r. zawarła z (...) S.A. w W. umowę o pracę na czas określony do dnia 30 kwietnia 2007r., na stanowisku Koordynator ds. (...) w

Departamencie Świadczeń Zdrowotnych, w wymiarze pełnego etatu z wynagrodzeniem w kwocie 4.850,00 zł brutto (umowa z dnia 24 kwietnia 2006r., k. 14 a.s.).

Mąż ubezpieczonej K. Z., podobnie jak jego małżonka, ukończył w 2005 roku studia w Wyższej Szkole (...) w zakresie informatyki stosowanej i uzyskał tytuł inżyniera (kwestionariusz osobowy – akta osobowe K. Z., k. 190 a.s.). W dniu 1 stycznia 2007r. rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej pod firmą (...), w ramach której prowadzi sklep internetowy i świadczy usługi informatyczne (wydruk z (...), k. 15 a.s., zeznania K. Z., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175 a.s., e-protokół, k. 176 a.s.). M. Z. współpracowała z mężem przy prowadzeniu tej działalności. Do ubezpieczeń społecznych była zgłoszona z najniższą podstawą wymiaru składek. Do jej obowiązków należało w głównej mierze realizowanie projektów w ramach pozyskanych umów. Projekty te nie były jednak duże – przeważnie sklepy internetowe, strony internetowe, czy mniejsze systemy (...). Wykonywane przez ubezpieczoną były głównie czynności wykonawcze, jej małżonek natomiast zajmował się kwestiami organizacyjnymi i zarządzaniem działalnością. Dbał o efektywny rozwój działalności gospodarczej, podejmował działania marketingowe mające na celu rozreklamowanie firmy oraz pozyskiwanie nowych klientów i zleceń. Był również odpowiedzialny za wprowadzenie nowych pomysłów w celu usprawnienia działalności. Ubezpieczona większość czasu w ramach wykonywania pracy spędzała przy komputerze, a ponadto poza godzinami pracy systematycznie się dokształcała, poszerzając swoje kompetencje o dodatkowe umiejętności z zakresu programowania, jak również innych dziedzin informatyki. Korzystając z szerokiej możliwości, które daje internet, wyszukiwała możliwości podnoszenia swoich kwalifikacji i we własnym zakresie je podnosiła, ucząc się wykonywania dodatkowych czynności pomocnych jej w pracy zawodowej. Jeden z projektów, które w tym czasie koordynowała M. Z., dotyczył stworzenia oprogramowania mającego wyszukiwać produkty w sklepach stacjonarnych w pobliskiej okolicy. Zamawiającym to oprogramowanie był K. J., z którym ubezpieczona odbywała konsultacje. Ponadto spotykała się z programistami, grafikami itp. i nadzorowała ich pracę. Wartość tego projektu oscylowała w granicach 600.000 – 700.000 zł. Projekt został sfinalizowany w roku 2014 (zeznania świadka K. J., protokół rozprawy z dnia 13 października 2016r., k. 313 – 317 a.s., e-protokół, k. 318 a.s.; zeznania M. Z., protokół rozprawy z dnia 13 października 2016r., k. 313 – 317 a.s., e-protokół, k. 318 a.s.).

Z uwagi na chorobę babci i konieczność zapewnienia jej opieki, M. Z. podjęła decyzję o przerwie w świadczeniu pracy w ramach działalności gospodarczej prowadzonej przez męża. Kiedy jednak w dniu 22 września 2013r. babcia zmarła, M. Z. wraz z mężem podjęły decyzję o założeniu spółki. Ubezpieczona przygotowywała się do tego podnosząc swoje kwalifikacje i ucząc się (zeznania K. Z. oraz zeznania M. Z., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175, e – protokół, k. 176 a.s. oraz protokół rozprawy z dnia 13 października 2016r., k. 313 – 317 a.s., e – protokół, k. 318 a.s.).

W dniu 27 marca 2014r. została zawarta umowa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Wspólnikami tej spółki zostali K. Z. posiadający 240 udziałów o łącznej wartości 24.000 zł oraz M. Z. posiadająca 60 udziałów o łącznej wartości 6.000 zł. W skład jednoosobowego zarządu spółki jako członek zarządu wszedł K. Z., zaś ubezpieczona uzyskała prokurę samoistną. W dniu 17 kwietnia 2014r. nastąpiło zarejestrowanie w/w spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym (wydruk z Krajowego Rejestru Sądowego, k. 16 – 22 a.s., umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, k. 85 – 107 a.r.). Od dnia 16 kwietnia 2014r. spółka rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej (pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego W. – W., k. 13 a.r.).

Pomimo zawiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością K. Z. wciąż prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą, w ramach której zajmował się prowadzeniem sklepu internetowego oraz świadczeniem usług informatycznych. Spółka natomiast przejęła ten obszar, który obejmował projekty internetowe, reklamę w internecie oraz marketing internetowy (zeznania K. Z. oraz zeznania M. Z., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175, e – protokół, k. 176 a.s. oraz protokół rozprawy z dnia 13 października 2016r., k. 313 – 317 a.s., e – protokół, k. 318 a.s.).

Po zawiązaniu spółki K. Z. jako członek zarządu zajmował się tworzeniem zespołu i sprawami organizacyjnymi. M. Z. natomiast do dnia, w którym została zatrudniona podnosiła swe kwalifikacje (zeznania K. Z. oraz zeznania M. Z.,

protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175, e – protokół, k. 176 a.s. oraz protokół rozprawy z dnia 13 października 2016r., k. 313 – 317 a.s., e – protokół, k. 318 a.s.).

W dniu 1 lipca 2014r. pomiędzy zainteresowaną spółką a A. P. doszło do zawarcia umowy zlecenia na okres do 30 września 2014r., a potem kolejnej na okres od 1 października 2014r. do 31 marca 2015r. Na podstawie pierwszej z w/w umów zleceniobiorca wykonywał usługi telemarketingu oraz prace związane z reklamą, promocją i sprzedażą. Druga umowa zlecenia obejmowała natomiast pozyskiwanie nowych klientów. Wynagrodzenie w obu wskazanych umowach było ustalone na taką samą kwotę, tj. 1.986 zł (umowy zlecenia (...), k. 41 – 42 a.r., zeznania świadka A. P., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175, e – protokół, k. 176 a.s.). Z kolei w dniu 1 kwietnia 2015r. zainteresowana i A. P. podpisali umowę zlecenia na okres do 31 marca 2016r., która obejmowała usługi związane z pozyskiwaniem nowych klientów i prowadzeniem projektów. Kwota wynagrodzenia została ustalona na 2.336 zł brutto (umowa zlecenia z dnia 1 kwietnia 2015r. – załącznik do akt, zeznania świadka A. P., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175, e – protokół, k. 176 a.s.).

Zainteresowana spółka na podstawie umowy o współpracy współpracowała również z P. Z. prowadzącym (...) doradztwo i outsourcing sprzedaży, który poszukiwał klientów i w imieniu spółki podpisywał z nimi umowy. P. Z. za świadczone usługi wstawił spółce następujące faktury:

- nr (...) z dnia 31 maja 2014r., za usługę pośrednictwa sprzedaży za okres od 1 do 31 maja 2014r., opiewającą na kwotę 5.579,28 zł brutto;
- nr (...) z dnia 30 czerwca 2014r., za usługę pośrednictwa sprzedaży za okres od 1 do 30 czerwca 2014r., opiewającą na kwotę 6.642 zł brutto;
- nr (...) z dnia 31 lipca 2014r., za usługę pośrednictwa sprzedaży za okres od 1 do 31 lipca 2014r., opiewającą na kwotę 6.642 zł brutto;
- nr (...) z dnia 31 sierpnia 2014r., za usługę pośrednictwa sprzedaży za okres od 1 do 31 sierpnia 2014r., opiewającą na kwotę 5.356,45 zł brutto;
- nr (...) z dnia 30 września 2014r., za usługę pośrednictwa sprzedaży za okres od 1 do 30 września 2014r., opiewającą na kwotę 5.977,80 zł brutto;
- nr (...) z dnia 31 października 2014r., za usługę pośrednictwa sprzedaży za okres od 1 do 31 października 2014r., opiewającą na kwotę 4.927,95 zł brutto;
- nr (...) z dnia 30 listopada 2014r., za usługę pośrednictwa sprzedaży za okres od 1 do 30 listopada 2014r., opiewającą na kwotę 8.132,76 zł brutto;
- nr (...) z dnia 31 grudnia 2014r., za usługę pośrednictwa sprzedaży za okres od 1 do 31 grudnia 2014r., opiewającą na kwotę 6.642 zł brutto;
- nr (...) z dnia 31 stycznia 2015r., za usługę pośrednictwa sprzedaży za okres od 1 do 31 stycznia 2015r., opiewającą na kwotę 6.213,48 zł brutto;
- nr (...) z dnia 28 lutego 2015r., za usługę pośrednictwa sprzedaży za okres od 1 do 28 lutego 2015r., opiewającą na kwotę 4.269,86 zł brutto;
- nr (...) z dnia 31 marca 2015r., za usługę pośrednictwa sprzedaży za okres od 1 do 31 marca 2015r., opiewającą na kwotę 6.427,73 zł brutto;
- nr (...) z dnia 30 kwietnia 2015r., za usługę pośrednictwa sprzedaży za okres od 1 do 30 kwietnia 2015r., opiewającą na kwotę 7.616,78 zł brutto;

- nr (...) z dnia 31 maja 2015r., za usługę pośrednictwa sprzedaży za okres od 1 do 31 maja 2015r., opiewającą na kwotę 5.999,23 zł brutto (umowa o współpracy z dnia 6 sierpnia 2014r. oraz faktury VAT – załącznik do akt, zeznania K. Z. oraz zeznania M. Z., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175, e – protokół, k. 176 a.s. oraz protokół rozprawy z dnia 13 października 2016r., k. 313 – 317 a.s., e – protokół, k. 318 a.s.).

W spółce jako osoba prowadząca projekty pracował również Ł. B., który prowadził działalność gospodarczą i wystawiał spółce faktury opiewające na różne kwoty ok. 4.000 zł – 5.000 zł (zeznania K. Z., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175, e – protokół, k. 176 a.s. oraz protokół rozprawy z dnia 13 października 2016r., k. 313 – 317 a.s., e – protokół, k. 318 a.s., zeznania świadka A. P., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175, e – protokół, k. 176 a.s.).

W dniu 15 lipca 2014r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. w W. a K. Z. została zawarta umowa o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku Dyrektora Generalnego, z wynagrodzeniem w kwocie 5.645,41 zł brutto (umowa o pracę z dnia 15 lipca 2014r. – akta osobowe K. Z., k. 190 a.s.). K. Z. w dniu 21 lipca 2014r. został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych (...) oraz informacja o wysyłce i potwierdzeniu, akta osobowe K. Z., k. 190 a.s.).

W dniu 15 lipca 2014r. również M. Z. podpisała umowę o pracę na czas nieokreślony w wymiarze pełnego etatu z (...) Sp. z o.o. w W. i w tej dacie zaczęła świadczenie pracy na rzecz spółki. Powierzono jej stanowisko projekt directora za wynagrodzeniem miesięcznym brutto w wysokości 14.256,14 zł. W dniu zawarcia umowy o pracę ubezpieczona przedstawiła zaświadczenie lekarskie z dnia 15 lipca 2014r. wskazujące brak przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na powierzonym stanowisku. Tego samego dnia odbyła również szkolenie wstępne w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy przeprowadzone przez P. P. (umowa o pracę z dnia 15 lipca 2014r., k. 79 a.r., zaświadczenie lekarskie z dnia 15 lipca 2014r., k. 109 a.r., karta szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, k. 111 a.r.).

W dniu zawarcia umowy o pracę M. Z. podpisała zakres obowiązków, zgodnie z którym jej zadania miały obejmować:

- zarządzanie budżetem prowadzonych projektów IT;
- koordynację działań związanych z realizacją projektów IT;
- zarządzanie zespołem oraz bezpośredni nadzór nad pracą działu projektowego;
- delegowanie i monitorowanie zadań zespołu projektowego;
- zarządzanie czasem oraz ustalanie priorytetów w realizacji zadań;
- tworzenie dokumentacji projektowej oraz nadzór nad tą dokumentacją;
- tworzenie projektowych makiet funkcjonalności UX;
- kontakt z klientami podczas realizacji projektów IT;
- sporządzanie raportów z przebiegu projektów IT;
- podpisywanie umów oraz aneksów dotyczących projektów IT;
- nabór pracowników i podwykonawców oraz prowadzenie rekrutacji;
- wdrażanie nowych pracowników oraz przeprowadzanie szkoleń;
- prowadzenie prezentacji oraz spotkań z klientami;
- czynny udział w negocjacjach z klientami oraz podwykonawcami;

- analiza rynku z zakresu marketingu, systemów internetowych oraz IT;
- wprowadzanie nowych produktów do oferty firmy oraz rozwiązań IT;
- pozyskiwanie zleceń od dotychczasowych oraz nowych klientów;
- kontakt z innymi działami w strukturze firmy oraz poza nią (np. zewnętrznym działem prawnym, księgowym itp.);
- reprezentowanie firmy na rynku polskim i zagranicznym (w zakres wchodzi również wyjazdy w delegacje);
- budowanie trwałych relacji z klientami;
- udział w szkoleniach wewnętrznych i zewnętrznych organizowanych przez firmę;
- udział w wydarzeniach organizowanych przez firmę, np. konferencje, targi;
- dbanie o najwyższą jakość usług firmy, dbanie o pozytywny wizerunek firmy oraz o czystość w miejscu pracy;
- wykonywanie innych zadań zleconych przez zarząd (zakres obowiązków (...) Sp. z o.o. z dnia 15 lipca 2014r., k. 23 – 24 a.s.).

Ubezpieczona od daty podjęcia zatrudnienia dbała o sprawne funkcjonowanie działu projektowego, nadzorowała pracę zespołu odpowiedzialnego za realizację projektów internetowych oraz IT. Z działu sprzedaży otrzymywała umowy zawarte z klientami i do jej zadań należało dobranie zespołu programistów, grafików itp. Następnie ubezpieczona kontaktowała się z w/w osobami, a także z klientami, z którymi omawiała poprawki, Przeprowadzała również testy oraz prowadziła szkolenia. Rozliczała budżet projektu i go finalizowała. Jako jedyna osoba w spółce potrafiła tworzyć makiety funkcjonalności (korespondencja e-mailowa, k. 181 – 233 a.r., zeznania K. Z. oraz zeznania M. Z., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175, e – protokół, k. 176 a.s. oraz protokół rozprawy z dnia 13 października 2016r., k. 313 – 317 a.s., e – protokół, k. 318 a.s.). K. Z. z kolei dużą część swego czasu poświęcał działalności gospodarczej, w spółce był rzadziej niż M. Z., ale nadzorował pracę M. Z. oraz pracę działu sprzedaży. Ponadto w spółce zajmował się koordynowaniem i nadzorowaniem wszystkich spraw. Jego obowiązki nie były ściśle wytyczone. Zakres zadań obejmował wiele elementów m.in. rekrutację pracowników, prace graficzne, prowadzenie projektów, czy programowanie (zeznania K. Z. oraz zeznania M. Z., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175, e – protokół, k. 176 a.s. oraz protokół rozprawy z dnia 13 października 2016r., k. 313 – 317 a.s., e – protokół, k. 318 a.s., zeznania świadka A. P., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175, e – protokół, k. 176 a.s.).

Wynagrodzenie za pracę było wypłacane ubezpieczonej gotówką (dowody wypłaty, k. 257 – 265 a.r.).

Ubezpieczona pracowała w biurze spółki przy ul. (...) w W., w godzinach od 9.00 do 17.00. Jedynie w dniach 30 lipca 2014r., 13 sierpnia 2014r. i 1 października 2014r. zakończenie pracy nastąpiło o 16.00. Trzykrotnie, tj. 18 lipca 2014r., 13 sierpnia 2014r. i 1 października 2014r., miało też miejsce wcześniejsze rozpoczęcie pracy, od godziny 8.00. Godziny świadczenia pracy ubezpieczona wpisywała w liście obecności, którą dodatkowo podpisywała (listy obecności, k. 119 – 127 oraz k. 247 – 255 a.r., zeznania K. Z. oraz zeznania M. Z., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175, e – protokół, k. 176 a.s. zeznania świadka A. P., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175, e – protokół, k. 176 a.s.).

Zainteresowana spółka w okresie zatrudnienia ubezpieczonej realizowała i podpisała następujące umowy:

1. umowa na pozycjonowanie strony internetowej z dnia 22 maja 2014r. dla Zakładu (...) s.c. w W., zawarta na okres 12 miesięcy, ustalająca miesięczną opłatę abonamentową za wyszukiwanie poszczególnych fraz i słów kluczowych – 139,00 zł netto (umowa na pozycjonowanie strony internetowej z dnia 22 maja 2014r. – załącznik do akt);

2. umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 29 maja 2014r., zawarta w imieniu spółki przez K. Z. z Regionalnym Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w W., opiewająca na kwotę 3.800,00 zł netto. Faktura VAT w związku z realizacją tej umowy została wystawiona w dniu 26 września 2014r. na kwotę 4.674 zł. Dodatkowo w dniu 5 marca 2015r. zainteresowana spółka wystawiła w/w podmiotowi fakturę VAT na kwotę 1.476 zł za usługę programistyczną – dostosowanie strony do użytku dla osób niepełnosprawnych (umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 29 maja 2014r. wraz z fakturami – załącznik do akt);

3. umowa na pozycjonowanie strony internetowej z dnia 5 czerwca 2014r. zawarta w imieniu spółki przez K. Z. z (...) W. S., na okres 12 miesięcy, ustalająca abonamentową opłatę miesięczną za wyszukiwanie poszczególnych fraz i słów kluczowych – 485,00 zł netto (umowa na pozycjonowanie strony internetowej z dnia 5 czerwca 2014r. wraz z fakturą – załącznik do akt);

4. umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 17 czerwca 2014r., zawarta w imieniu spółki przez K. Z. z (...) Sp. z o.o. w O., opiewająca na kwotę 2.500,00 zł netto. Zgodnie z zapisami tej umowy płatności miały być zrealizowane w trzech ratach, płatnych: w dniu podpisania umowy – 25% kwoty, w momencie akceptacji projektu graficznego – 50% kwoty oraz w momencie akceptacji wersji finalnej dzieła – 25%. Faktury VAT dotyczące tej umowy zostały wystawione: w dniu 20 czerwca 2014r. na kwotę 768,75 zł (faktura proforma – zaliczka na wykonanie strony internetowej cz. 1), w dniu 27 czerwca 2014r. na kwotę 768,75 zł (faktura zaliczkowa – zaliczka na wykonanie strony internetowej cz. 1), w dniu 4 września 2014r. na kwotę 1.537,50 zł (faktura zaliczkowa – zaliczka na wykonanie strony internetowej cz. 2), w dniu 30 września 2014r. (faktura końcowa) oraz dwie faktury w dniu 18 listopada 2014r. na kwoty 307,50 zł (hosting 1 rok) oraz 123 zł (rejestracja domeny internetowej) (umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 17 czerwca 2014r. wraz z fakturami – załącznik do akt);

5. umowa na wykonanie sklepu internetowego z dnia 23 czerwca 2014r., zawarta w imieniu spółki przez K. Z. z (...) Sp. z o.o. w W., opiewająca na kwotę 12.000,00 zł netto. Zgodnie z zapisami tej umowy płatności miały być zrealizowane w trzech ratach, płatnych: w dniu podpisania umowy – 25% kwoty, w momencie akceptacji projektu graficznego – 50% kwoty oraz w momencie akceptacji wersji finalnej dzieła – 25%. Faktury VAT dotyczące tej umowy zostały wystawione: w dniu 24 czerwca 2014r. na kwotę 3.690 zł (faktura proforma – zaliczka na wykonanie sklepu internetowego cz. 1), w dniu 25 czerwca 2014r. na kwotę 3.690 zł (faktura zaliczkowa – zaliczka na wykonanie sklepu internetowego cz. 1), w dniu 25 lipca 2014r. na kwotę 7.380 zł (faktura zaliczkowa – zaliczka na wykonanie sklepu internetowego cz. 2), w dniu 24 października 2014r. (faktura końcowa) oraz w dniu 3 listopada 2014r. na kwotę 430,50 zł (usługa graficzna) (umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 23 czerwca 2014r. wraz z fakturami – załącznik do akt);

6. umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 25 czerwca 2014r., zawarta w imieniu spółki przez K. Z. z A. S., opiewająca na kwotę 2.800,00 zł netto. Zgodnie z zapisami tej umowy płatności miały być zrealizowane w trzech ratach, płatnych: w dniu podpisania umowy – 25% kwoty, w momencie akceptacji projektu graficznego – 50% kwoty oraz w momencie akceptacji wersji finalnej dzieła – 25%. Faktury VAT dotyczące tej umowy zostały wystawione: w dniu 26 czerwca 2014r. na kwotę 861 zł (faktura proforma – zaliczka na wykonanie strony internetowej), w dniu 27 czerwca 2014r. na kwotę 861 zł (faktura zaliczkowa – zaliczka na wykonanie strony internetowej), w dniu 14 lipca 2014r. na kwotę 1.722 zł (zaliczka na wykonanie strony internetowej – 2 transza), w dniu 18 września 2014r. na kwotę 430,50 zł (rejestracja domeny internetowej oraz hosting 1 rok) oraz w dniu 18 września 2014r. (faktura końcowa). Dodatkowo dla A. S. zostały wystawione dwie faktury w roku 2015: w dniu 20 kwietnia 2015r. na kwotę 738 zł (usługa programistyczna) oraz w dniu 27 lipca 2015r. na kwotę 430,50 zł (rejestracja domeny internetowej i hosting 1 rok) (umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 25 czerwca 2014r. wraz z fakturami – załącznik do akt);

7. umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 10 lipca 2014r., podpisana przez K. Z. z (...) M. B., opiewająca na kwotę 4.000,00 zł netto. Zgodnie z zapisami tej umowy płatności miały być zrealizowane w trzech ratach, płatnych: w dniu podpisania umowy – 33,33% kwoty, w momencie akceptacji projektu graficznego – 33,33% kwoty oraz w momencie akceptacji wersji finalnej dzieła – 33,33%. Faktury VAT dotyczące tej umowy zostały wystawione: w dniu 10 lipca 2014r. na kwotę 1.640 zł (faktura proforma - zaliczka na wykonanie strony internetowej cz. 1), w dniu 17 lipca 2014r. na kwotę 1.640,00 zł (faktura zaliczkowa - zaliczka na wykonanie strony internetowej cz. 1), w dniu 11

sierpnia 2014r. na kwotę 1.640 zł (faktura zaliczkowa - zaliczka na wykonanie strony internetowej cz. 2) oraz w dniu 6 lutego 2015r. (faktura końcowa) (umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 10 lipca 2014r. wraz z fakturami – załącznik do akt);

8. umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 1 sierpnia 2014r., zawarta w imieniu zainteresowanej spółki przez K. Z. z (...), opiewająca na kwotę 2 000,00 £. Faktury VAT były w związku z tą umową wystawiane: w dniu 4 sierpnia 2014r. (faktura zaliczkowa - zaliczka na wykonanie strony internetowej cz. 1), w dniu 29 sierpnia 2014r. (faktura zaliczkowa - zaliczka na wykonanie strony internetowej cz. 2), w dniu 30 września 2014r. (faktura końcowa), w dniu 15 października 2014r. oraz w dniu 9 marca 2015r. (umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 1 sierpnia 2014r. wraz z fakturami – załącznik do akt);

9. umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 29 sierpnia 2014r. zawarta z Przedsiębiorstwem Produkcyjno – Usługowo – Handlowym (...) R. Z., podpisana w imieniu spółki przez K. Z., opiewająca na kwotę 2.500,00 zł netto. Zgodnie z zapisami tej umowy płatności miały być zrealizowane w trzech ratach, płatnych: w dniu podpisania umowy – 25% kwoty, w momencie akceptacji projektu graficznego – 50% kwoty oraz w momencie akceptacji wersji finalnej dzieła – 25%. Faktury VAT dotyczące tej umowy zostały wystawione: w dniu 29 sierpnia 2014r. na kwotę 768,75 zł (zaliczka na wykonanie strony internetowej), w dniu 2 września 2014r. na kwotę 768,75 zł (zaliczka na wykonanie strony internetowej), w dniu 4 września 2014r. na kwotę 1.537,50 zł (zaliczka na wykonanie strony internetowej cz. 2) oraz w dniu 15 września 2014r. na kwotę 768,75 zł (umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 29 sierpnia 2014r. wraz z fakturami – załącznik do akt);

10. umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 4 września 2014r. dla (...), podpisana przez K. Z., przewidująca za wykonanie przedmiotu umowy kwotę 11.800,00 zł netto. Zgodnie z zapisami tej umowy płatności miały być zrealizowane w trzech ratach, płatnych: w dniu podpisania umowy – 25% kwoty, w momencie akceptacji projektu graficznego – 50% kwoty oraz w momencie akceptacji wersji finalnej dzieła – 25%. Faktury VAT dotyczące tej umowy zostały wystawione: w dniu 1 czerwca 2014r. na kwotę 550 zł (za usługę programistyczną), w dniu 4 września 2014r. na kwotę 2.950 zł (za wykonanie systemu internetowego cz. 1), w dniu 22 września 2014r. na kwotę 5.900 zł (wykonanie systemu internetowego cz. 2) oraz w dniu 3 listopada 2014r. na kwotę 2.950 zł (za wykonanie systemu internetowego cz. 3) (umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 4 września 2014r. wraz z fakturami – załącznik do akt);

11. umowa na wykonanie sklepu internetowego z dnia 1 września 2014r. zawarta w imieniu spółki przez K. Z. z Centrum (...), opiewająca na kwotę 7.000,00 zł netto. Zgodnie z zapisami tej umowy płatności miały być zrealizowane w dwóch ratach, płatnych: w momencie akceptacji projektu graficznego – 50% kwoty oraz w momencie akceptacji wersji finalnej dzieła – 50%. Faktury VAT dotyczące tej umowy zostały wystawione: dwie w dniu 30 marca 2015r., z czego jedna była fakturą korygującą, w dniu 9 września 2014r., w dniu 19 września 2014r., w dniu 24 października 2014r. (faktura końcowa) oraz w dniu 17 grudnia 2014r. (umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 4 września 2014r. wraz z fakturami – załącznik do akt);

12. umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 12 września 2014r., zawarta w imieniu spółki przez K. Z. z (...) Sp. z o.o. w W., opiewająca na kwotę 3.000,00 zł netto. Zgodnie z zapisami tej umowy płatności miały być zrealizowane w trzech ratach, płatnych: w dniu podpisania umowy – 25% kwoty, w momencie akceptacji projektu graficznego – 50% kwoty oraz w momencie akceptacji wersji finalnej dzieła – 25%. Faktury VAT dotyczące tej umowy zostały wystawione: w dniu 12 września 2014r. (proforma), w dniu 17 września 2014r. (faktura zaliczkowa), w dniu 26 września 2014r. oraz w dniu 2 grudnia 2014r. (faktura zaliczkowa) (umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 12 września 2014r. wraz z fakturami – załącznik do akt);

13. umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 16 września 2014r. zawarta w imieniu spółki przez K. Z. z (...) Sp. z o.o. w W. opiewająca na kwotę 4.000,00 zł netto. Zgodnie z zapisami tej umowy płatności miały być zrealizowane w trzech ratach, płatnych: w dniu podpisania umowy – 25% kwoty, w momencie akceptacji projektu graficznego – 50% kwoty oraz w momencie akceptacji wersji finalnej dzieła – 25%. Faktury VAT dla (...) Sp. z o.o. zainteresowana spółka wystawiła: w dniu 16 września 2014r. na kwotę 1.500 zł (faktura zaliczkowa za wykonanie strony internetowej), w dniu

18 września 2014r. na kwotę 553,50 zł (za rejestrację domen internetowych i hosting 1 rok), w dniu 30 września 2014r. na kwotę 2.460 zł (faktura zaliczkowa za wykonanie strony internetowej cz. 2), w dniu 14 października 2014r. (faktura końcowa) oraz w dniu 20 października 2014r. na kwotę 442,80 zł (za usługę graficzną - ulotka). Dla w/w spółki faktury VAT zostały wystawione również w roku 2015: w dniu 6 marca 2015r. (usługa graficzna), w dniu 18 września 2015r. (faktura proforma - rejestracja domeny internetowej oraz hosting 1 rok) oraz w dniu 21 września 2015r. (rejestracja domeny internetowej oraz hosting 1 rok) (umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 16 września 2014r. wraz z fakturami – załącznik do akt);

14. umowa na wykonanie strony i sklepu internetowego z dnia 16 października 2014r. zawarta w imieniu spółki przez K. Z. z (...) Sp. J. w O., opiekująca na kwotę 16.000,00 zł netto. Zgodnie z zapisami tej umowy płatności miały być zrealizowane w trzech ratach, płatnych: w dniu podpisania umowy – 20% kwoty, w momencie akceptacji projektu graficznego – 40% kwoty oraz w momencie akceptacji wersji finalnej dzieła – 40%. Faktury VAT w związku z realizacją tej umowy zostały wystawione: w dniu 16 października 2014r. na kwotę 3.936 zł (za wykonanie sklepu internetowego – 1 transza) oraz w dniu 4 grudnia 2014r. (za wykonanie sklepu internetowego – 2 transza) (umowa na wykonanie strony i sklepu internetowego z dnia 16 października 2014r. wraz z fakturami – załącznik do akt);

15. umowa na prowadzenie kampanii w social media z dnia 21 października 2014r., zawarta w imieniu spółki przez K. Z. z (...) A. M., opiekująca na miesięczną opłatę abonamentową w wysokości 2.000,00 zł netto (umowa na prowadzenie kampanii w social media z dnia 21 października 2014r. wraz z fakturami – załącznik do akt);

16. umowa na wykonanie systemu internetowego z dnia 30 października 2014r. zawarta w imieniu spółki przez K. Z. z (...) P. S., opiekująca na kwotę 47.000,00 zł netto. Faktury VAT w związku ze wskazaną umową zostały wystawione: w dniu 30 października 2014r. na kwotę 8.671,50 zł (za wykonanie systemu internetowego – 1 transza), w dniu 14 listopada 2014r. na kwotę 1.414,50 zł (za wykonanie systemu internetowego – 1 transza), w dniu 4 grudnia 2014r. na kwotę 4.243,50 zł (za wykonanie systemu internetowego – 2 transza), w dniu 19 lutego 2015r. na kwotę 4.920 zł (za wykonanie makiety funkcjonalności), w dniu 13 maja 2015r. na kwotę 20.233,50 zł (za wykonanie systemu internetowego – 2 transza) oraz w dniu 5 sierpnia 2015r. na kwotę 17.343,00 zł (za wykonanie systemu internetowego – 3 transza) (umowa na wykonanie systemu internetowego z dnia 30 października 2014r. – załącznik do akt);

17. umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 30 października 2014r., zawarta w imieniu spółki przez prokurenta M. Z. z T. P. (1), opiekująca na kwotę 12.000,00 zł netto. Zgodnie z zapisami tej umowy płatności miały być zrealizowane w trzech ratach, płatnych: w dniu podpisania umowy – 25% kwoty, w momencie akceptacji projektu graficznego – 50% kwoty oraz w momencie akceptacji wersji finalnej dzieła – 25%. Faktury VAT dla T. P. (1) zainteresowana spółka wystawiła: w dniu 30 października 2014r. na kwotę 3.690 zł (zaliczka za wykonanie strony internetowej 1 transza), w dniu 27 listopada 2014r. na kwotę 7.380 zł (zaliczka za wykonanie strony internetowej, 2 transza) oraz w dniu 4 lutego 2015r. na kwotę 3.690 zł (zaliczka za wykonanie strony internetowej, 3 transza) (umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 30 października 2014r. wraz z fakturami – załącznik do akt).

(...) spółka z o.o. za okres od lipca 2014r. do listopada 2014r. dokonywała wpłaty zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych. W lutym 2015r. posiadała zaległość w podatku od towarów i usług za miesiąc grudzień 2014r. (pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego, k. 13 a.r.). Ponadto według stanu na dzień 8 stycznia 2015r. spółka posiadała zaległość z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych, Fundusz Pracy i FGŚP oraz na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za miesiące od sierpnia 2014r. do listopada 2014r. w łącznej kwocie 24.923,42 zł plus odsetki (wydruk stanu należności, k. 51 a.r., raport rozliczeń należności płatnika, k. 49 a.r.). Z kolei według stanu na dzień 18 stycznia 2016r., stan zaległości spółki z tytułu nieopłaconych składek za lipiec 2015r. oraz za okres od września do grudnia 2015r. wyniósł łącznie 14.531,26 zł plus odsetki (raport rozliczeń należności płatnika, k. 195 – 196 a.s., zeznania K. Z. oraz zeznania M. Z., protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2015r., k. 174 – 175, e – protokół, k. 176 a.s. oraz protokół rozprawy z dnia 13 października 2016r., k. 313 – 317 a.s., e – protokół, k. 318 a.s.).

Przychody netto spółki ze sprzedaży w okresie kwiecień – grudzień 2014r. wyniosły 113.693,12 zł, zaś w okresie styczeń – maj 2015r. – 104.870,02 zł. Z kolei koszty działalności operacyjnej w pierwszych z wymienionych okresów to była

W toku postępowania wyjaśniającego, dokumenty i wyjaśnienia złożył płatnik składek oraz ubezpieczona, a także A. P., Ł. R. i P. Z. (mail P. Z., k. 33 a.r., mail Ł. R., k. 35 a.r., mail A. P., k. 39 a.r., wyjaśnienia płatnika składek, k. 71 – 73 a.r., wyjaśnienia M. Z., k. 157 – 163 a.r.).

Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., na podstawie art. 83 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1442, z późn. zm.) oraz art. 58 § 2 i art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks Cywilny (tekst jednolity Dz. U. z 1964r., nr 16 poz. 93 z późn. zm.), wydał w dniu 13 lutego 2015r. decyzję nr (...), w której stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe) M. Z. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej z płatnikiem składek (...) Sp. z o.o. w W. od 15 lipca 2014r. wynosi kwotę przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w przeliczeniu na okres miesiąca (decyzja ZUS z dnia 13 lutego 2014r., nr (...), k. 5-8 a.r.).

M. Z. odwołała się od powyższej decyzji (odwołanie z dnia 15 marca 2015r., k. 2-11 a.s.)

Wskazany stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dodatkowo nie były one kwestionowane przez strony. Organ rentowy ani na etapie postępowania wyjaśniającego, ani w toku postępowania sądowego nie podważył wiarygodności i autentyczności dokumentów, które zostały zgromadzone w toku postępowania kontrolnego. Również dokumenty, jakie strona odwołująca złożyła w postępowaniu sądowym nie były negowane. Wobec tego Sąd ocenił te dokumenty jako wiarygodne i na ich podstawie dokonał części ustaleń faktycznych w sprawie.

Podstawę ustaleń stanu faktycznego stanowiły również zeznania świadków A. P. i K. J. oraz zeznania ubezpieczonej i przesłuchanego za płatnika składek członka zarządu K. Z..

Zeznaniom A. P. Sąd dał wiarę w pełni biorąc pod uwagę, że to co świadek zeznała korespondowało z dowodami z dokumentów oraz z tym, co zeznały strony. Sąd w związku z tym nie miał podstaw, by kwestionować zeznania tego świadka. Podobna ocena została dokonana również w doniesieniu do zeznań K. J., które potwierdziła M. Z.. Uwzględniając to co ten świadek zeznał Sąd miał jednak na względzie okoliczność, że informacja i teza, którą strona odwołująca wskazała wnioskuje o przesłuchanie K. J., nie do końca była adekwatna do wiedzy jaką wskazany świadek dysponował. Z pisma procesowego pełnomocnika M. Z. z dnia 5 maja 2016r. wynika, że K. J. to jeden z kontrahentów spółki, dla którego był realizowany jeden z wielu projektów internetowych i został w związku z tym zawnioskowany na okoliczność współpracy i wzajemnych relacji z ubezpieczoną, ilości i jakości pracy realizowanej przez ubezpieczoną w ramach zlecenia, uzasadniających wynagrodzenie ubezpieczonej adekwatne do posiadanej wiedzy oraz zakresu i ilości wykonywanej pracy (k. 221 – 223 a.s.). Z zeznań świadka K. J. wynikało tymczasem, że nie był kontrahentem (...) sp. z o.o., nie współpracował z tą spółką, a tylko z firmą prowadzoną przez K. Z. w ramach pozarolniczej działalności gospodarczej. W związku z tym miał kontakt z ubezpieczoną przed okresem jej pracy dla spółki. Wskazał, że projekt, który ubezpieczona koordynowała, był realizowany w latach 2012 – 2014. W roku 2014 został sfinalizowany, a więc M. Z., która od 2013r. nie współpracowała już z mężem w ramach działalności gospodarczej, nie mogła go realizować przez cały okres, a tylko na pewnym etapie. Sąd mając na uwadze wskazane okoliczności ustalił więc w oparciu o zeznania świadka K. J. jedynie tę okoliczność, że ubezpieczona współpracując z mężem koordynowała projekt, który zamówił świadek. Innych okoliczności, jak choćby tego, że wynagrodzenie ustalone w spółce było ubezpieczonej faktycznie należne i odpowiadało jej zakresowi zadań oraz ilości realizowanej pracy, Sąd w oparciu o zeznania K. J. nie ustalił. Skoro świadek nigdy nie współpracował ze spółką, to nie mógł mieć wiedzy odnośnie prac, jakie w tej spółce realizowała M. Z. i jak powinny być one wycenione. Z tego względu – choć zeznania w/w świadka zostały ocenione jako wiarygodne – to nie były przydatne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy i dla dokonania ustaleń objętych tezą dowodową wskazaną przez stronę odwołującą.

Sąd dał wiarę zeznaniom M. Z. w części. Zdaniem Sądu niewiarygodne były zeznania ubezpieczonej w tym zakresie, który dotyczył ilości realizowanych projektów w okresie pracy w (...) sp. z o.o. Podczas przesłuchania uzupełniającego

M. Z. wskazała, że w wakacje 2014r. było realizowanych około 20-21 projektów, podczas, gdy umowy, jakie złożyła strona odwołująca (w wykonaniu zobowiązania wzywającego do złożenia umów realizowanych w spółce od 15 lipca 2014r. do 5 listopada 2014r.) wskazują na zupełnie inną – mniejszą – liczbę projektów. Wszystkie umowy, jakie zostały złożone przez stronę, zamykają się w ilości 18, przy czym część z nich została zawarta po wakacjach 2014r. (we wrześniu i październiku 2014r.). To zatem oznacza, że w wakacje 2014r. nie mogły być realizowane jednocześnie projekty w takiej ilości, jak w zeznaniach oznaczyła M. Z.. Dodatkowo ubezpieczona i K. Z. wskazywali na współpracę ubezpieczonej z programistami i grafikami. W jakimś niewielkim stopniu potwierdza ją korespondencja mailowa dołączona do odwołania oraz przedstawiona organowi rentowemu. Wynika z niej, że ubezpieczona mailowała z A. H. oraz programistą, który realizował stronę internetową projektu określanego w mailu jako „fryzjerzy”. Pozostałe maile przedstawione na etapie postępowania wyjaśniającego przed ZUS to korespondencja pomiędzy: M. Z. a biurem rachunkowym (k. 181 a.r.), M. Z. a P. Z. (k. 185, k. 189 - 191, k. 195, k. 223, k. 225 a.r.), Ł. B. a A. H. (k. 185 – 187 a.r.), M. Z. a K. Z. (k. 197 a.r.), P. Z. a A. H. (k. 197 – 199, k. 233 a.r.), M. Z. a T. P. (1) – klientem (k. 217 – 221 a.r.), T. P. (1) – klientem a P. Z. (k. 223 a.r.). Co przy tym również istotne, wykonując zobowiązanie sądu z dnia 17 września 2015r. wzywające pełnomocnika ubezpieczonej do złożenia umów zlecenia bądź innych, jakie spółka od chwili założenia podpisała z programistami, grafikami bądź innymi osobami, które w spółce pracowały bądź ze spółką współpracowały (k. 166 a.s.), pełnomocnik wskazując, że wykonuje zobowiązanie, przedstawił umowy o dzieło z roku 2015, a więc z okresu, kiedy ubezpieczona z uwagi na ciążę, a potem narodziny dziecka, nie wykonywała pracy. Powyższe czyni zdaniem Sądu niewiarygodnym tak duży zakres współpracy ubezpieczonej z programistami czy grafikami, na jaki ubezpieczona i K. Z. wskazywali w zeznaniach. Z uwagi na treść niektórych e-maili oraz zeznania świadka A. P. nie można negocjować takiej współpracy ubezpieczonej z grafikami i programistami, ale zdaniem Sądu nie jest wiarygodne to, że zakres tej współpracy był szeroki i bardzo czasochłonny i pracochłonny dla ubezpieczonej. Zdaniem Sądu tego rodzaju okoliczność nie wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego. Podobnie niewiarygodne były zeznania K. Z., który wskazywał, że ubezpieczona musiała rekrutować programistów i grafików oraz dobrać odpowiednie osoby, bo zakres ich umiejętności jest różny. Ubezpieczona tymczasem wskazywała, że spółka bazowała na tych samych sprawdzonych programistach i grafikach i im powierzała wykonanie koniecznych prac. Biorąc pod uwagę takie zeznania ubezpieczonej Sąd we wskazanym zakresie nie dał wiary zeznaniom K. Z., które miały potwierdzić wkład pracy ubezpieczonej w rekrutację podwykonawców.

Jako niewiarygodne Sąd ocenił zeznania stron również w części, w jakiej strony prezentowały okoliczności i przyczyny opóźnień w opłacaniu składek. Zarówno K. Z., jak i ubezpieczona, która akcentowała pewne cechy charakteru małżonka, wskazywali, że jeśli zdarzały się opóźnienia to poprzez roztrągnięcie czy też dużą ilość spraw do załatwienia, jaką miał K. Z.. Zostało również wskazane, że opóźnienia nie były duże i płatności po kilku dniach były realizowane. Zdaniem Sądu tego rodzaju twierdzenia nie mogły być ocenione jako wiarygodne biorąc pod uwagę kondycję finansową spółki, przychody ze sprzedaży, jakie spółka uzyskiwała w roku 2014 oraz wynik na koniec roku 2014, a więc stratę wynoszącą 119.919,99 zł. Co jednak najistotniejsze, zeznania stron we wskazanej części nie mogły być zaaprobowane przez Sąd jako zasługujące na wiarę po zestawieniu ich treści z dokumentami obrazującymi stan zaległości (...) Sp. z o.o. wobec ZUS. Z wydruku obrazującego taki stan na dzień 8 stycznia 2015r. wynika, że we wskazanej dacie spółka miała zaległości za okres od sierpnia do listopada 2014r. Podobnie wskazuje zestawienie zaległości za okres późniejszy, tj. sporządzone na dzień 18 stycznia 2016r. Wynika z niego, że spółka miała zaległości sięgające lipca 2015r. oraz okresu wrzesień – grudzień 2015r.

Powyższe, zdaniem Sądu, jednoznacznie dowodzi tego, że mijał się z prawdą w zeznaniach K. Z. i ubezpieczona wskazując na krótkie opóźnienia i banalny powód tego stanu rzeczy związany z niepamięcią K. Z.. Skoro jeszcze w styczniu 2015r. spółka nie uregulowała w pełni należności składkowych za okres sierpnia – listopada 2014r., to niewątpliwie po pierwsze, opóźnienia były dłuższe niż kilkudniowe, a po drugie, biorąc pod uwagę sytuację finansową spółki, wynikały nie z faktu, że K. Z. zapomniał ich uregulować, ale z innych przyczyn związanych z brakiem środków.

Na wiarę nie zasługiwały również zeznania M. Z., która wskazywała, że zdarzało się, że z pracy – ze spotkania z klientem – wracała do domu nawet o godz. 21.00. Wskazana okoliczność nie znajduje potwierdzenia w listach obecności, które ubezpieczona podpisywała i wskazywała w nich czas rozpoczęcia i zakończenia pracy. Niemal każdego dnia był

on jednakowy, tj. ośmiogodzinny i nie wykraczał poza godzinę 17.00. Wobec tego nie było podstaw, by dać wiarę zeznaniom ubezpieczonej prezentującym dłuższy, inny czas pracy niż ten, który sama ubezpieczona odnotowywała w listach obecności.

Sąd dał wiarę ustaleniom biegłego sądowego B. M. zawartych w opiniach pisemnej oraz ustnej. Na ich podstawie zostało ustalone, że (...) Sp. z o.o. w W. nie miała wystarczających możliwości finansowych na zatrudnienie M. Z. z wynagrodzeniem w wysokości 14.256,14 zł miesięcznie brutto.

Strona odwołująca kwestionowała to, co biegły zawarł w swej opinii, czemu dała wyraz w piśmie procesowym z dnia 5 maja 2016r. (k. 221 – 223 a.s.). Analizując treść zarzutów w tym piśmie zawartych należy zwrócić uwagę na kilka istotnych okoliczności. Po pierwsze, strona ubezpieczona polemizuje z ustaleniami biegłego dotyczącymi kondycji spółki pomijając okoliczność, że biegły nie opierał się na niczym innym jak tylko na danych finansowych, jakie sama spółka dostarczyła. Żadnych danych, którymi się biegły posłużył, nie opracował sam, bez oparcia w dokumentach, czego zresztą strona odwołująca nie zarzucała. Po drugie, strona odwołująca dużą część zarzutów wobec opinii B. M. oparła na tym, że biegły nie przeanalizował jej strony internetowej, z której pewne informacje zostały zacytowane. Sąd wskazuje jednak, że zadaniem biegłego nie było analizowanie przedmiotu działalności (...) Sp. z o.o. Biegły w ogólnej charakterystyce spółki wskazał czym się spółka zajmuje, jaki jest stan zatrudnienia itp. Strona odwołująca nie uwzględniła jednak, że tego rodzaju dane, mające raczej walor ogólny i drugorzędny dla treści pytania, na jakie biegły miał odpowiedzieć, nie wpłynęły na konkluzję, jaką biegły zawarł w końcowej części opinii. Wobec tego powoływanie tej okoliczności jako jednego z zarzutów mających podważyć wiarygodność treści opinii, nie miało znaczenia istotnego i przesądającego. Po trzecie, strona odwołująca zwróciła uwagę na brak uwzględnienia przez biegłego tego, że spółka dopiero rozpoczęła działalność oraz tego, jakie osiągnęła wyniki w okresie późniejszym. Zdaniem Sądu, nie jest prawdą, że biegły B. M. tych okoliczności nie opisał i nie wziął pod uwagę. Jak wynika z treści opinii, dla biegłego fakt, że spółka rozpoczynała działalność i ustaliła tak wysokie wynagrodzenie dla M. Z., było istotne i zostało zaakcentowane w opinii, choć nie w takim wymiarze ja chciałaby strona odwołująca. Odnosząc się natomiast do kwestii poprawy kondycji spółki w roku 2015 i potem, należy wskazać, że biegły miał za zadanie ocenić możliwości spółki w zestawieniu z wynagrodzeniem zaoferowanym M. Z. w okresie od 15 lipca 2014r. do 5 listopada 2014r. i to uczynił. Oczywiście jest, że dokonując takiej oceny nie mógł uwzględnić tego, jak sytuacja finansowa (...) sp. z o.o. kształtowała się później, jego zadanie i ocena powinna być bowiem dokonana z perspektywy chwili, w której ubezpieczona została zatrudniona i świadczyła pracę. To w dacie 15 lipca 2014r., nie wiedząc jak spółka będzie prosperowała w dalszej przyszłości, strony stosunku pracy ustaliły wynagrodzenie na kwotę 14.256,14 zł i taka kwota była wypłacana do daty 5 listopada 2014r. Jeśli zatem biegły miał ocenić możliwości finansowe spółki do realizacji wobec pracownika zobowiązania w takiej kwocie, to musiał brać pod uwagę te dane, które wskazał w swej opinii. Zdaniem Sądu nie było podstaw, by kluczowe znaczenie nadawać tym danym finansowym, jakie dotyczyły okresu późniejszego.

Podsumowując, zarzutów strony odwołującej wobec opinii biegłego sądowego, Sąd nie podzielił. Zdaniem Sądu, to co biegły B. M. wskazał, było oparte na rzetelnej i wyczerpującej analizie, popartej wiarygodnymi danymi wynikającymi z dokumentów oraz odwołującej się do wiedzy i doświadczenia biegłego w tej dziedzinie, w której opiniuje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. Z. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z 13 lutego 2015r., znak: (...), jako częściowo uzasadnione, skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji w pewnym zakresie, natomiast w pozostałej części podlegało oddaleniu.

W zaskarżonej decyzji organ rentowy nie kwestionował faktu wykonywania przez M. Z. pracy na podstawie umowy o pracę na rzecz płatnika składek (...) Sp. z o.o. w W., a jedynie wysokość wynagrodzenia umówionego przez strony. Organ rentowy skorzystał przy tym z prawa kontrolowania wysokości wynagrodzenia w zakresie zgodności z prawem i zasadami współżycia społecznego. Przedmiotem takiej kontroli może być prawidłowość i rzetelność obliczenia, potrącenia i płacenia składek. Zakład ma przy tym prawo badać zarówno tytuł zawarcia umowy, jak i ważność jej poszczególnych postanowień. Nie jest ograniczony do kwestionowania faktu wypłacenia wynagrodzenia

we wskazanej kwocie, lecz może też ustalić stosunek ubezpieczenia społecznego na ściśle określonych warunkach. Potwierdził to wyraźnie Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 27 kwietnia 2005r. (II UZP 2/05), w której stwierdził, że w ramach art. 41 ust. 12 i 13 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych może zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (art. 58 k.c.). Nadmierne podwyższenie wynagrodzenia pracownika w zakresie prawa ubezpieczeń społecznych może być bowiem ocenione jako dokonane z zamiarem nadużycia prawa do świadczeń. Wynika to z tego, że nadmiernemu uprzywilejowaniu płacowemu pracownika, które w prawie pracy mieściłoby się w ramach art. 353¹ k.c., w prawie ubezpieczeń społecznych, w którym pierwiastek publiczny zaznacza się bardzo wyraźnie, można przypisać - w okolicznościach każdego konkretnego wypadku - zamiar nadużycia świadczeń przysługujących z tego ubezpieczenia albowiem alimentacyjny charakter tych świadczeń oraz zasada solidaryzmu wymagają, żeby płaca - stanowiąca jednocześnie podstawę wymiaru składki - nie była ustalana ponad granicę płacy słusznej, sprawiedliwej i zapewniającej godziwe utrzymanie oraz żeby rażąco nie przewyższała wkładu pracy, a w konsekwencji, żeby składka nie przekładała się na świadczenie w kwocie nienależnej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 września 2012r., III AUa 420/12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 października 2013r., III AUa 294/13).

Ustalenie w umowie o pracę rażąco wysokiego wynagrodzenia za pracę stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne może być

w konkretnych okolicznościach uznane za nieważne z mocy art. 58 § 3 k.c. w związku z art. 300 k.p. jako dokonane z naruszeniem zasad współżycia społecznego. W konsekwencji nieważnością mogą być dotknięte jedynie uzgodnienia stron umowy dotyczące wynagrodzenia za pracę, przy zachowaniu ważności pozostałych postanowień umownych, ponieważ zgodnie z art. 58 § 3 k.c., jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005r., II UK 16/05, OSNP 2006 nr 11-12, poz. 191,

z dnia 9 sierpnia 2005r., III UK 89/05, OSNP 2006 nr 11-12, poz. 192, z dnia 6 lutego 2006r., III UK 156/05, Lex nr 272549 oraz z dnia 5 czerwca 2009r., I UK 19/09, LEX nr 515697).

Wprawdzie w prawie pracy obowiązuje zasada swobodnego kształtowania postanowień umownych, jednak bezspornym pozostaje, że wolność kontraktowa realizuje się tylko w takim zakresie, w jakim przewiduje to obowiązujące prawo. Należy bowiem pamiętać, że autonomia stron umowy w kształtowaniu jej postanowień podlega ochronie jedynie w ramach wartości uznawanych i realizowanych przez system prawa, a strony obowiązuje nie tylko respektowanie własnego interesu jednostkowego, lecz także wzgląd na interes publiczny. Powyższe wynika przede wszystkim z treści art. 353¹ k.c., który ma odpowiednie zastosowanie do stosunku pracy. Z kolei odpowiednie zastosowanie art. 58 k.c. pozwala na uściślenie, że postanowienia umowy o pracę sprzeczne z ustawą albo mające na celu jej obejście są nieważne, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, a sprzeczne z zasadami współżycia społecznego - nieważne bezwzględnie. Dopuszczalność oceniania ważności treści umów o pracę według reguł prawa cywilnego, na podstawie art. 58 k.c.

w związku z art. 300 k.p., nie jest w judykaturze kwestionowana (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2004 roku, I PK 203/03, oraz z dnia 28 marca 2002 roku, I PKN 32/01).

Ocena wysokości wynagrodzenia umówionego przez strony stosunku pracy powstaje także na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych, w którym ustalanie podstawy wymiaru składki z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy oparte jest na zasadzie określonej

w art. 6 ust. 1 i art. 18 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 1 i art. 4 pkt. 9, z zastrzeżeniem art.

18 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z tymi przepisami, podstawą składki jest przychód, o którym mowa w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, a więc wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne, a w szczególności wynagrodzenie zasadnicze, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty i wszelkie inne kwoty, niezależnie od tego, czy ich wysokość została ustalona

z góry, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych, na co wskazuje art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych

(Dz. U. z 2012r. poz. 361 z późn. zm.) Z tego względu dla ustalenia wysokości składek znaczenie decydujące i wyłączne ma fakt dokonania wypłaty wynagrodzenia w określonej wysokości. Należy jednak pamiętać, że umowa o pracę wywołuje skutki nie tylko bezpośrednie, dotyczące wprost wzajemnych relacji między pracownikiem i pracodawcą, lecz także dalsze, pośrednie, w tym w dziedzinie ubezpieczeń społecznych. Kształtuje ona bowiem stosunek ubezpieczenia społecznego, określa wysokość składki, a w konsekwencji prowadzi do uzyskania odpowiednich świadczeń. W konsekwencji przepis art. 18 ust.

1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym oraz z przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia

18 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz. 1106 ze zm.) - musi być uzupełniony w ramach systemu prawnego stwierdzeniem, że podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy. Ocena godziwości wynagrodzenia wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1999 roku, I PKN 465/99). Takie rozumienie godziwości wynagrodzenia odpowiada kryteriom ustalania wysokości wynagrodzenia z art. 78 § 1 k.p., który nakazuje ustalenie wynagrodzenia za pracę tak, aby odpowiadało ono w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy.

W przedmiotowej sprawie, gdzie tylko wynagrodzenie ustalone w umowie o pracę zostało zakwestionowane przez organ rentowy, rolą Sądu była ocena postanowień umownych dokonywana z punktu widzenia prawa ubezpieczeń społecznych, a więc nie tylko z punktu widzenia interesu pracownika (ubezpieczonego), ale także interesu publicznego. Godziwość wynagrodzenia za pracę w prawie ubezpieczeń społecznych musi być bowiem interpretowana przy uwzględnieniu wymogu ochrony interesu publicznego oraz zasady solidarności ubezpieczonych. Przy tym pamiętać jednak należy, że ingerencja Sądu w umówione przez strony stosunku pracy wynagrodzenie powinna mieć miejsce tylko w wypadku rażąco wysokiego pułapu wynagrodzenia za pracę w stosunku do okoliczności danego przypadku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2009r., III UK 7/09).

W rozpatrywanej sprawie organ rentowy jako adekwatne do wykonywanej pracy i godziwe ustalił wynagrodzenie ubezpieczonej odpowiadające kwocie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, kwestionując tym samym kwotę wynagrodzenia przyjętą w umowie o pracę z dnia 15 lipca 2014r. Z kolei strona odwołująca wskazywała na zasadność wysokości wynagrodzenia, jakie ustaliły strony, wskazując, że kwota wynikająca z umowy o pracę, powinna być przyjęta jako podstawa wymiaru składek. Sąd wskazanych stanowisk stron nie podzielił i jako podstawę wymiaru składek przyjął kwotę inną niż ustala zaskarżona decyzja oraz inną niż wynika z umowy o pracę. Wpływ na to miało kilka okoliczności.

Zdaniem Sądu, kwota wynagrodzenia wynosząca 14.256,14 zł brutto, jest wygórowana i nie odpowiada zakresowi zadań, jakie od dnia 15 lipca 2014r. realizowała M. Z. oraz jej kwalifikacjom i doświadczeniu.

Ubezpieczona zeznając podkreślała wysokie kwalifikacje, jakie posiada. Sąd nie kwestionował, że M. Z. posiada wykształcenie zdobyte na kierunku informatyka, należy jednak podkreślić, że odbyła studia inżynierskie, a więc pierwszego stopnia. Nie uzyskała natomiast tytułu magistra, bo studiów drugiego stopnia magisterskich nie odbywała. Jeśli chodzi z kolei o praktyczne przygotowanie do pracy realizowanej w (...) Sp. z o.o., to ubezpieczona zdobyła je współpracując przez kilka lat z mężem przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Projekty, które były wówczas realizowane – jak wskazywał K. Z. zeznając – były to jednak projekty mniejsze (strony internetowe, sklepy internetowe czy mniejsze systemy (...)), ubezpieczona zatem nie miała doświadczenia z dużymi projektami. Wprawdzie świadek K. J. wskazywał na współpracę z M. Z. przy realizacji projektu dużego i drogiego za ok. 600.000 – 700.000 zł, ale – jak zostało wcześniej podniesione – ubezpieczona, która w roku 2013 przejęła opiekę nad babcią i powróciła do

aktywności zawodowej dopiero od 15 lipca 2014r. – nie pracowała przy tym projekcie do końca i nie finalizowała go. Wobec tego, miała pewne doświadczenia i styczność z dużym projektem w przeszłości, ale w świetle tego co zeznał K. Z., była to sytuacja jednostkowa. W ramach działalności gospodarczej, w której ubezpieczona współpracowała z mężem, projekty były bowiem mniejsze.

Sąd odnotował i uwzględnił fakt, że M. Z. w okresie wcześniejszym współpracowała z (...) oraz z (...) Spółką Akcyjną, jej praca w tym czasie miała jednak inny charakter niż później, przy realizacji projektów w branży IT. Wówczas niewątpliwie, z uwagi na rodzaj świadczonej pracy, doszło do zdobycia doświadczenia w kierowaniu zespołem i ta okoliczność nie pozostała bez wpływu na ocenę wysokości wynagrodzenia, jednak nie w takim zakresie, jak wskazywała strona odwołująca.

Podsumowując wskazane okoliczności, Sąd miał na względzie okoliczność posiadanego przez ubezpieczoną wykształcenia, a także zdobytego doświadczenia i kwalifikacji. Zdaniem Sądu, nie były one jednak takie, by uzasadniać wynagrodzenie w kwocie wynikającej z umowy o pracę, nawet jeśli ubezpieczona sama kształciła się i zdobywała umiejętności korzystając z różnych kursów. W jakim zakresie to dokształcanie miało jednak miejsce i w jakim stopniu wpłynęło na podniesienie kwalifikacji ubezpieczonej, trudno ustalić, gdyż poza zeznaniami, jakie odnośnie tych okoliczności złożyła ubezpieczona, nie zostały przedstawione inne dowody te okoliczności potwierdzające, jak choćby certyfikaty czy świadectwa odbycia określonych kursów i szkoleń.

Analizując rodzaj i ilość pracy wykonywanej przez M. Z., Sąd miał na względzie, iż praca ta – jak zostało wskazane przy dokonywaniu oceny zeznań – nie zajmowała ubezpieczonej czasu dłuższego niż ośmiogodzinny. Jeśli chodzi zaś o rodzaj wykonywanych obowiązków, to strony w zeznaniach, wskazywały na dużą odpowiedzialność i duże obciążenie ubezpieczonej pracą. Sąd ze stanowiskiem stron nie zgodził się w pełni biorąc pod uwagę okoliczność, że M. Z. nie prowadziła takiej liczby projektów jednocześnie, jak wskazywała podczas składania zeznań. Sąd dla ustalenia tej liczby zobowiązał pełnomocnika ubezpieczonej do przedstawienia umów, jakie spółka realizowała od 15 lipca 2014r. do 5 listopada 2014r. oraz faktur, które w związku z tymi umowami były wystawione (k. 166 a.s.). Pełnomocnik w wykonaniu tego zobowiązania przedstawił umowy, z których niektóre zostały zawarte po 5 listopada 2014r. – w roku 2015. Także do odwołania została dołączona umowa z dnia 6 lutego 2015r. (k. 25 – 30 a.s.), opatrzona komentarzem, że była realizowana przez M. Z.. Tymczasem ubezpieczona wobec tego, że od 5 listopada 2014r. do 30 września 2016r. nie świadczyła pracy, nie mogła ani podpisać, ani realizować w/w umowy oraz innych zawartych w roku 2015. Jeśli chodzi z kolei o umowy, które zaczęła realizować w dacie 15 lipca 2014r., kiedy rozpoczęła pracę to były: 1) umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 29 maja 2014r., zawarta z Regionalnym Centrum Krwiodawstwa i Krwiolęcznictwa w W. (wartość projektu – 3.800 zł netto), 2) umowa na pozycjonowanie strony internetowej zawarta w dniu 5 czerwca 2014r. z (...) W. S. (wartość – 485 zł miesięcznie); 3) umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 25 czerwca 2014r. zawarta z A. S. (wartość projektu – 2.800 zł), 4) umowa na wykonanie sklepu internetowego z dnia 23 czerwca 2014r. zawarta z (...) sp. z o.o. (wartość projektu – 12.000 zł netto), 5) umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 17 czerwca 2014r. zawarta z (...) Sp. z o.o. (wartość projektu 2.500 zł netto), 6) umowa na pozycjonowanie strony internetowej z dnia 22 maja 2015r. zawarta z Zakładem (...) s.c. (wartość – 139 zł netto miesięcznie), 7) umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 10 lipca 2014r. z (...) M. B. (wartość projektu – 4.000 zł netto). Spośród w/w umów dwie dotyczyły pozycjonowania stron internetowych, a zatem czynności nie wymagających dużego wkładu pracy i zaangażowania, o czym świadczy choćby wysokość miesięcznej opłaty abonamentowej. Przy tego rodzaju projektach, jeśli ubezpieczona nawet wykonywała jakieś czynności, wkład jej pracy z całą pewnością nie był więc duży. Z kolei 5 pozostałych projektów, które były realizowane w dacie, kiedy ubezpieczona rozpoczęła pracę w spółce, to były projekty bardziej pracochłonne niż przy pozycjonowaniu stron internetowych, bo związane z wykonaniem stron internetowych lub sklepu internetowego. Jednak także i w przypadku tych zadań, które musiała realizować ubezpieczona, nie można ich przeceniać. W/w projekty były w większości niewielkie (ich wartość wahała się od 2.500 zł do 4.000 zł netto). Jeden tylko był większy, bo za jego realizację wynagrodzenie dla spółki opiewało na kwotę 12.000 zł netto.

Powyższe oznacza, że ubezpieczona w okresie wakacji nie realizowała – jak wskazywała w zeznaniach – 20 czy 21 projektów, a znacznie mniej. Ponadto projekty te nie były dla ubezpieczonej i dla spółki tak czasochłonne i

pracochłonne, jak starały się to zaprezentować strony. Jeśli chodzi natomiast o okres późniejszy i umowy zawarte w trakcie świadczenia pracy przez M. Z., to było ich kilka: 1) umowa z dnia 1 sierpnia 2014r. zawarta z (...), 2) umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 29 sierpnia 2014r. zawarta z R. Z., 3) umowa z dnia 1 września 2014r. na wykonanie sklepu internetowego zawarta z Centrum (...), 3) umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 4 września 2014r. zawarta z (...), 4) umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 12 września 2014r. zawarta z (...) sp. z o.o. oraz 5) umowa na wykonanie strony internetowej z dnia 16 września 2014r. zawarta z (...) Sp. z o.o. W/w umowy były jednak podobnie, jak te zawarte przed 15 lipca 2014r., umowami opiewającymi przeważnie na kwoty kilku tysięcy złotych. Największa wskazywała wynagrodzenie dla spółki w kwocie 11.800 zł netto.

Odrębnie Sąd analizował umowy podpisane w październiku 2014r. - w dniu 16 października 2014r., w dniu 21 października 2014r. i dwie w dniu 30 października 2014r. Pierwsza z nich tylko w części była realizowana przez M. Z., o czym świadczą wystawione w związku z tą umową faktury. Druga umowa z dnia 21 października 2014r. także tylko przez krótki okres (do daty 5 listopada 2014r.) mogła być realizowana przez ubezpieczoną. Ponadto, zakres prac w ramach tej umowy nie był skomplikowany i nie wymagał współpracy z programistami, grafikami itp. Z kolei dwie umowy z 30 października 2014r., zdaniem Sądu, nie były realizowane przez M. Z., ponieważ od 5 listopada 2014r. ubezpieczona nie była w pracy obecna. Zatem realizacja prac w ramach w/w dwóch projektów była prowadzona przez inne osoby, ubezpieczona nie brała w tym udziału, a jeśli podjęła nawet jakieś czynności, to raczej o charakterze wstępnym.

Podsumowując, analizowana liczba projektów, ich wartość oraz prace, które trzeba było wykonać, nie pozostają zgodne z tym, co w zeznaniach przedstawiała ubezpieczona i K. Z.. Zdaniem Sądu, po dokładnej analizie umów, a nie tylko na podstawie ogólnych stwierdzeń, jakie przedstawiły strony, prezentujących w niektórych kwestiach obraz nieco inny niż rzeczywisty, należało wyprowadzić wnioski, że praca M. Z. nie uzasadniała wynagrodzenia w kwocie ustalonej w umowie o pracę. Zakres prac i odpowiedzialności ubezpieczonej, w przypadku projektów związanych z tworzeniem stron internetowych czy rzadziej sklepów internetowych, gdzie prace były wycenione na kilka tysięcy złotych, nie był tak duży jak w przypadku projektów większych, droższych i bardziej skomplikowanych. Z całą pewnością rozliczenie budżetu, testowanie, finalizacja projektu, szkolenie oraz rozmowy z klientami w przypadku takich projektów nie wymagały aż tak dużej pracy, jak wskazywała ubezpieczona. Wątpliwy jest również nakład pracy związany z wyszukiwaniem i nadzorowaniem programistów, grafików itp. biorąc pod uwagę okoliczności analizowane przy dokonywaniu oceny zeznań stron.

Inną okolicznością, którą Sąd miał na względzie była sytuacja finansowa spółki w okresie od 16 kwietnia 2014r. do 31 grudnia 2014r., która również nie pozwalała na zatrudnienie M. Z. z tak wysokim wynagrodzeniem, jak ustalone w umowie o pracę. Z opinii biegłego sądowego B. M., deklaracji podatkowych oraz sprawozdania finansowego spółki za rok 2014 i pierwsze pięć miesięcy roku 2015, wynika, że spółka generowała ogromne koszty związane z kosztowną strukturą zarządczą i nie mogła sobie pozwolić na wypłacanie wysokiego wynagrodzenia, które było niewspółmierne do osiągniętych efektów finansowych. Wskaźniki rentowności spółki były bardzo złe, szczególnie w roku 2014, a wynikało to z tego, że przychody ze sprzedaży były na poziomie 113.693,12 zł przy wysokich kosztach działalności operacyjnej. W efekcie spółka za rok 2014 wygenerowała stratę na poziomie 119.919,99 zł. Na skutek tak złych wskaźników spółka nie regulowała na bieżąco należności z tytułu składek. Wprawdzie, jak było już wskazane, M. Z. i K. Z. starali się dowieść, że powód opóźnień był prozaiczny, Sąd jednak takim twierdzeniom nie dał wiary. Dodatkowo, uzupełniając te wywody, które zostały już przedstawione, należy wskazać, że jeśli uwzględni się przychód spółki w roku 2014 i wynagrodzenia, które za okres od 15 lipca 2014r. do 31 grudnia 2014r. były należne K. Z. i byłyby należne M. Z., gdyby nie stała się niezdolna do pracy, to były one niemal równe. To z kolei oznacza, że spółka, która musiała regulować również inne zobowiązania, nie miała na to środków.

Sąd miał na względzie, że wypłata wynagrodzenia obciąża pracodawcę, a pracownik nie może ponosić z tego tytułu negatywnych konsekwencji, ryzyko w stosunku pracy obciąża bowiem pracodawcę. W rozpatrywanej sprawie sytuacja jednak wygląda o tyle inaczej, że M. Z. jest współnikiem spółki, jej prokurentem i żoną większościowego współnika oraz członka zarządu spółki. Posiadała zatem wiedzę o tym, jaka była sytuacja spółki w dacie podejmowania zatrudnienia, jakie spółka realizowała kontrakty, jakie osiągnęła przychody w okresie od rozpoczęcia działalności do daty zawarcia

umowy o pracę, jakie ponosiła inne koszty i ogółem, czy stać było spółkę na wypłatę wynagrodzenia w kwocie ustalonej w umowie o pracę.

Zdaniem Sądu wskazanych okoliczności nie można było pominąć szczególnie, że wynagrodzenie innych osób w spółce zatrudnionych nie było tak wysokie jak M. Z.. Ubezpieczona pobierała wynagrodzenie najwyższe, znacząco przewyższające wynagrodzenia innych pracowników, w tym wynagrodzenie K. Z.. W toku procesu dla uzasadnienia tej dysproporcji strona odwołująca i zainteresowana starały się wykazać, że miało to swoje uzasadnienie w ilości pracy i obowiązków, jakie realizował K. Z.. Sąd przyjął jednak, że choć mogła istnieć różnica w czasie pracy, jaki poświęcali na pracę w spółce K. Z. i jego małżonka, to jednak należało uwzględnić zakres odpowiedzialności obojga i zadania, które realizowali. Zakres zadań ubezpieczonej wynikał z zakresu jej obowiązków sporządzonego na piśmie. Analogiczny dokument nie został przedstawiony w odniesieniu do osoby K. Z.. K. Z. zeznając wskazywał, że realizował po trochu różne zadania. Ma dokładnie takie samo wykształcenie jak ubezpieczona i zajmował się koordynowaniem, nadzorem wszystkiego, rekrutacją pracowników, sprawami organizacyjnymi spółki, pracami graficznymi, prowadzeniem projektów, a nawet programowaniem. Można zatem przyjąć, że realizował czynności w niemal wszystkich obszarach istotnych z punktu widzenia działalności spółki, także w tych, którymi zajmowała się M. Z.. Dodatkowo nadzorował dział sprzedaży, marketing oraz ogólnie zarządzał spółką. Jego odpowiedzialność dotyczyła zatem ogółem funkcjonowania spółki i była szersza niż odpowiedzialność M. Z.. Nadto, K. Z. nadzorował ubezpieczoną, a jeśli tego nie robił, to byłby przejaw braku cech stosunku pracy w relacjach ubezpieczona – zainteresowana spółka.

Podsumowując, nie ma podstaw zdaniem Sądu, by uznać, że zachodziły przesłanki do tego, aby ubezpieczona zarabiała ponad dwukrotnie więcej niż jej przełożony – dyrektor generalny. W ocenie Sądu, ich wynagrodzenie mogło i powinno być raczej takie samo biorąc pod uwagę dwa główne aspekty – umiejętności M. Z. jako jedynej w spółce, sporządzania makiet funkcjonalności oraz czas, jaki na pracę w (...) Sp. z o.o. poświęcała ubezpieczona (pełny etat), a jaki jej małżonek (mniej, choć formalnie z umowy o pracę także wynikało zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy).

Uznając, że wynagrodzenie ubezpieczonej ustalone w umowie o pracę było wygórowane i sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, Sąd miał na uwadze i to, że Ł. B. i A. P., project managerowie pracujący w spółce – choć na innej podstawie niż umowa o pracę – nie otrzymywali za swą pracę tak wysokich wynagrodzeń jak M. Z.. Wynagrodzenie A. P. w roku 2015, a więc wówczas gdy sytuacja spółka uległa pewnej poprawie oraz były realizowane większe projekty, wynosiło niewiele ponad 2.000 zł brutto. Z kolei Ł. B. wystawiał spółce faktury na różne kwoty 4.000 zł czy 5.000 zł, ale i tak wciąż jego wynagrodzenie wypłacane przez spółkę było ponad dwukrotnie niższe niż wynagrodzenie ubezpieczonej. Zdaniem Sądu, nie było podstaw do takich dysproporcji, szczególnie, że projekty, które koordynowała M. Z. nie były duże.

Uzasadnieniem dla kwoty wynagrodzenia ustalonej w umowie o pracę z M. Z. nie należy poszukiwać także w raportach płacowych czy porównaniach wynagrodzeń. Jeden z takich dokumentów strona odwołująca dołączyła do odwołania oraz przedstawiła organowi rentowemu na etapie postępowania wyjaśniającego. Sąd analizując te dokumenty i dane w nich zawarte miał na względzie, że nie są one wiążące, a tylko raportują czy orientacyjnie wskazują poziom płac w poszczególnych sektorach czy na poszczególnych stanowiskach. Określają przy tym pewne widełki, a każdorazowo należy uwzględniać wielkość pracodawcy, rodzaj wykonywanej pracy czy inne elementy, które indywidualizują stosunek pracy i powodują, że u każdego pracodawcy – w zależności od wielu uwarunkowań – jest on inny. Dodatkowo należy mieć na względzie, że tylko w przypadku M. Z. spółka (...) tak ściśle starała się dostosować do wskazań tego rodzaju dokumentów jak wymieniony. A. P. czy Ł. B. – choć nie mający umowy o pracę, ale także realizujący pracę project managerów już nie mieli wynagrodzeń tak „wzorcowo” ustalonych. Były one znacznie niższe. Podobnie wynagrodzenie K. Z.. Gdyby przejrzeć raporty płacowe czy zestawienia wynagrodzeń dla stanowiska jakiego K. Z. zajmował w spółce, to z całą pewnością przedział byłby albo tak samo wysoki jak w przypadku stanowiska ubezpieczonej, albo nawet wyższy. Spółka jednakże w przypadku K. Z. – nie wiadomo z jakich powodów, choć ustalony został dla niego również pełny etat – ustaliła wynagrodzenie stosunkowo niskie.

Wobec powyższego, przywiązywanie zbyt dużej wagi na tego rodzaju opracowań jak wspomniane i czynienie z nich wzorca, którego ściśle należy się trzymać, nie jest właściwe, a nawet nie było stosowane przez zainteresowaną spółką.

Jedynie w przypadku ubezpieczonej i jej wynagrodzenia, okazało się, że te opracowania były niezwykle istotne, w zasadzie przesądzające. W przypadku innych już jednak tak nie było. W ocenie Sądu jest to okoliczność znamienne, którą należało również uwzględnić dokonując oceny w rozpatrywanej sprawie.

Kolejnym aspektem, na który zwracała uwagę strona odwołująca, jest obecny rozwój spółki znacznie większy i bardziej dynamiczny niż w początkach działalności. Sąd, co trzeba zaakcentować, w/w okoliczności nie neguje i nie ma podstaw, by je kwestionować, jednak z punktu widzenia zasadności wynagrodzeń ustalonych przez spółkę z pracownikami, należy uwzględnić to, że wynagrodzenia mogą być w zależności od wielu różnych czynników, podnoszone. Tak też zwykle dzieje się u różnych pracodawców. Pracownicy rozpoczynając pracę nie muszą od razu otrzymywać kwoty „docelowej” za swoją pracę, co nie oznacza się mają pracować za wynagrodzenie nieadekwatne do ich wkładu pracy. Pracodawca w zależności od swego rozwoju i czynników finansowych oraz od stopnia zaangażowania pracownika, ma możliwość regulowania płac. Zwykle więc na początku zatrudnienia – co wynika z różnych przesłanek – wynagrodzenie jest na nieco niższym poziomie, a potem jest podnoszone. Tak mogło działać się również i w przypadku M. Z.. Pracodawca mógł zastosować ten sam mechanizm, szczególnie, że spółka w dacie, gdy z ubezpieczoną była zawierana umowa o pracę, znajdowała się w początkowej fazie swej działalności, a projekty, które zostały szczegółowo omówione, nie były pracochłonne i tak wartościowe jak w późniejszym okresie. Pracodawca zatem, biorąc pod uwagę swe możliwości finansowe oraz wkład pracy ubezpieczonej, mógł inaczej kształtować wysokość wynagrodzenia. Byłoby to racjonalne i uzasadnione zarówno z punktu widzenia interesu pracodawcy, jak i interesu pracownika. Jednak (...) sp. z o.o. nawiązując stosunek pracy z M. Z. w ogóle takich aspektów pod uwagę nie brała, ustalając wynagrodzenie zawyżone, niesprawiedliwie, niegodziwe i ustalone sprzecznie z zasadami współżycia społecznego, m.in. zasadą solidaryzmu ubezpieczonych i zasadą nakazującą, by płaca była adekwatna do pracy. Z drugiej jednak strony okoliczności sprawy nie dawały podstaw do obniżenia kwoty wynagrodzenia w takim zakresie, jak uczynił to organ rentowy, tj. do kwoty przeciętnego wynagrodzenia, które w III kwartale 2014r. wyniosło 3.781,14 zł. Nie bez znaczenia dla takiej oceny pozostaje okoliczność, że ubezpieczona posiada wykształcenie wyższe i doświadczenie zawodowe zdobyte na przestrzeni kilku lat. Ponadto, jako jedyna posiadała w (...) Sp. z o.o. w W. umiejętności wykonywania poszczególnych czynności informatycznych, jak na przykład makiety funkcjonalności, dzięki którym spółka mogła oszczędzić środki finansowe, nie zlecając tych zadań firmom zewnętrznym. Okoliczności te nie pozwalały, zdaniem Sądu na przyjęcie podstawy wymiaru składek w wysokości zaproponowanej przez organ rentowy. Sąd przyjął zatem, że podstawa ta powinna być wyższa, dopowiadająca wysokości wynagrodzenia K. Z., tj. 5.645,41 zł brutto.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd rozstrzygnął jak w punkcie 1sentencji wyroku, a w pozostałym zakresie, stosownie do treści art. 477¹⁴ § 1 k.p.c, odwołanie podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)